

NEUROSENSOMOTORYCZNA TERAPIA TAKTYLNA

Głównym założeniem terapii taktylnej jest **wzmocnienie lub wytworzenie świadomości ciała oraz stymulacja receptorów skóry, poprzez stymulację zmysłu dotyku**. Głównym założeniem tej terapii jest dostarczanie kontrolowanej liczby bodźców sensorycznych w szczególności dotykowych i proprioceptywnych w tak sposób, by dziecko spontanicznie formułowało reakcje adaptacyjne poprawiające integrację tych bodźców. Celem treningu jest uruchomienie naturalnych mechanizmów rozwoju i samoregulacji organizmu oraz regulacja i normalizacja percepcji dotykowej, równoważenie napięcia mięśniowego, wspieranie procesu integracji sensorycznej, aktywizowanie mechanizmów integracji sensoryczno – motorycznej, kształtowanie świadomości kinestetycznej. Terapia taktylna proponuje techniki masażu i stymulacji skóry, które wpływają na rozwój funkcji półkul i kory mózgowej, śródmózgowia i tylnych partii mózgu. Można ją z powodzeniem stosować w pracy z dziećmi z różnymi wyzwaniami rozwojowymi. Podczas terapii stosowane są następujące bodźce: powierzchniowy dotyk (masaż) skóry w obrębie całego ciała (głaskanie, rozcieranie uciskanie, rozciąganie), głęboki dotyk (masaż proprioceptywny) w obrębie mięśni i stawów (ugniatanie, rozcieranie, vibracja), stymulację punktów neuromotorycznych. Punkty neuromotoryczne są obszarem reakcji, na którym za pomocą stymulacji dotykowej proprioceptywnej, wyzwalane są określone ruchowe odpowiedzi mięśniowe. Celem tych zabiegów jest uaktywnienie mięśni, stymulację przedsiolkowo-proprioceptywną (ruch), stymulacja bierna – bierny ruch kończynami i tułowiem dziecka według różnych wzorców.

